

ת"פ 44877/06/13 - מדינת ישראל נגד אמיל רפאילוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 ספטמבר 2016

ת"פ 44877-06-13 מדינת ישראל נ' רפאילוב(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת ורדה מרוז - סג"נ

מדינת ישראל
ע"י פמ"מ - עוה"ד גלעד ארליך ולירון שטרית

מאשימה

אמיל רפאילוב
ע"י ב"כ עוה"ד יוסי זילברברג ואמיר נבון

נגד
נאשם

החלטה

1. לפניי שתי בקשות לשחרר את סנגורי הנאשם מייצוג, האחת מטעם הנאשם והשנייה מטעם סנגוריו. במכתב ארוך ומפורט, ערוך בכתב ידו, שטח הנאשם את נימוקיו לבקשתו לשחרר את סנגוריו מייצוגו. בין היתר ציין, כי הוא חש ש"כל הצדדים מתנכלים לו". הנאשם הטעים כי ניסיונותיו בעבר לפטר את הסנגורים עלו בתוהו. עתה, לדבריו, הגיעו יחסיו עמם לשפל המדרגה ואין מנוס מלהורות על שחרורם מייצוג, אגב מינוי סניגור מהסנגוריה הציבורית.
2. הנאשם טוען כי איבד אמון בסנגוריו, כמו גם במערכת המשפט. הוא מלין על הארכת מעצרו ב-90 יום שנעשתה בהסכמת הסנגורים מבלי שנתן הסכמתו, כך לשיטתו - לאחר שהות בת 39 חודשים במעצר. לשיטתו, הסכמת הסנגורים נעשתה 'מאחורי גבו' והיא בבחינת "הקש ששבר את גב הגמל".
3. הנאשם הוסיף, כי הוא שומר לעצמו זכות להעיד עדים נוספים "אך ורק אחרי שהעד המרכזי - ש.ב. - יעלה לדוכן העדים, והמדינה תמלא את חובתה לעשות צדק על פי ההסכם שנחתם על ידי אותה מדינה והסוכן". עמדה זו מתעלמת מהחלטתי מיום 17.2.16 לפיה נדחתה בקשת הנאשם לזימון העד בשנית.
4. הנאשם מלין על התנהלות בית המשפט, אשר לדידו גורמת לו לתחושה של אי צדק ומדגיש, כי על רקע תרופות שהוא נוטל בשל מצב בריאותו, רגישותו גבוהה יותר וכך אף חוסר סבלנותו כלפי הסביבה. לצד דברים אלו, מתנצל לפניי בית המשפט על התנהגותו החריגה במהלך הדיון האחרון (טרם הגשת הבקשה).
5. הנאשם עתר לפניי לקבוע דיון נוסף בבית המשפט העליון בשאלת מעצרו וביקש "לזרז ולתת את

הכרעת הדין שנוכל לסיים את המשפט על מנת שאוכל להמשיך בדרכי". הוא חתם את בקשתו בעתירה לפטור אותו מלהופיע לדיונים בהליך עד למתן הכרעת הדין **"בשל הסבל שאני סובל בכל הופעה בבית המשפט".**

6. בעקבות הבקשה, הגישו סנגורי הנאשם בקשה לשחררם מייצוגו.

7. טרם שאדון בבקשות לגופן, אסקור בקצרה את מהלך ההליך:

• **כתב האישום** הוגש בחודש יוני 2013.

• **התביעה** החלה בהבאת ראיותיה בתאריך 2.2.14 ואלו הסתיימו בתאריך 22.10.15. הסוכן הסמוי ש.ב. אשר את זימונו בשנית ביקש הנאשם ובקשתו נדחתה כאמור, העיד לאורך חמישה מועדים (1.9.14, 17.11.14, 26.11.14, 22.12.14, 23.12.14), כל דיון נמשך על פני שעות ארוכות ובהן הוא נחקר על ידי סנגורי הנאשם.

• בתאריך 22.10.15 נפתחה פרשת ההגנה. הנאשם מסר עדות ארוכה ומפורטת לאורך מספר דיונים. לאחריה, העידו מספר מצומצם של עדים, עדויות קצרות ונקודתיות.

• בתאריך 10.1.16 הגיש הנאשם את בקשתו להשיב את הסוכן הסמוי - ש.ב. לדוכן העדים וזו נדחתה לאחר קיום דיון ובו יוצג הנאשם על ידי עו"ד יורם שפטל.

• בתאריכים 7-8.2.16 הגישו הסנגורים בקשה לשחררם מייצוג הנאשם. זו נדונה ונדחתה בתאריך 17.2.16, בין היתר בשל העדר קיומה של עילה המצדיקה שחרור מייצוג בשלב בו היה מצוי ההליך, מה גם שנקבע כי מלאכת הסנגורים נעשית נאמנה. נדחתה אף הטענה בדבר העדר תקינותו של ההליך לאחר שנבחנו נסיבות התנהלותו.

• בתאריך 26.6.16 הגיש הנאשם עתירה לגילוי ראיה וכן, בקשה לזמן את העד ד"ר שלומי ישראלית. בתאריך 20.7.16 התקיים דיון בעתירתו לגילוי ראיה וזו נדחתה.

• בתאריך 25.8.16 פנו סנגורי הנאשם בבקשה להפנות הצדדים לגישור, אגב הצהרה כי יסכימו להמשיך מעצרו, והצהרת הנאשם כי הוא סומך ידיו על באי כוחו לצורך הדיון בגישור. נקבע מועד דיון לגישור בתאריך 18.9.16 לפני כב' השופטת ברודי.

• בתאריך 4.9.16 הגיש הנאשם את עתירתו דן להורות על שחרור סנגוריו מייצוגו. הבקשה נדונה בתאריך 7.9.16 ומכאן ההחלטה להלן.

8. בהחלטה שניתנה בבקשה קודמת של הנאשם לשחרר את סנגוריו מייצוג נקבע, כי למעט הצהרה כללית בדבר 'אי תקינות ההליך', אשר את האשם לכך תלה הנאשם בסנגוריו, לא גילתה הבקשה עילה או נימוקים של ממש. נקבע, כי ההליך סבוך ומורכב, נמשך לאורך שנים ובמהלכן התקיימו עשרות דיונים, חקירות ממושכות ובקשות שונות. במועד הגשת הבקשה עמד הנאשם לסיים את עדותו. בנסיבות אלו, רצונו לסיים

את קשריו עם סנגוריו נותר עלום ועל פניו היה בעוכרי הנאשם.

9. בבקשה דנן שב הנאשם על אותן העילות ביתר שאת. לדבריו, חל משבר אמון קשה בינו לבין סנגוריו שאינו מאפשר את המשך ייצוגם. ודוק, ממועד הגשת הבקשה הקודמת חלפו 6-7 חודשים בהם ממשיך הנאשם לשהות במעצרו ובהם ההליך לא התקדם **כלל** - לנוכח התנהלות הנאשם אשר נמנע מלזמן עדים, עתר לדחיית מועדים ועשה כל שהיה לאל ידו לדחיית מועדי הדיון, הגם שחלק מעילותיו מקורן במצב רפואי רעוע.
10. דומה, כי הנאשם לא השכיל להשלים עם דחיית בקשתו להשיב את ש.ב. לדוכן העדים - וממועד מתן ההחלטה הוא נקלע למבוי סתום ומתקשה לכלכל את דרכיו בהמשך ניהול התיק. לאורך ההליך כובדו בקשותיו ונעשה מאמץ להתחשב במצבו הרפואי, כמו גם בקשותיו לדחיית מועדי דיון מעת לעת - הכול למען הקל על הנאשם.
11. שתי בקשות סותרות העלה הנאשם בבקשה דנן, האחת לאפשר לו לזמן עדים נוספים והשנייה - לסיים את המשפט עד כמה שיותר מהר באמצעות הגשת סיכומים, ללמדך על המצוקה בה הוא מצוי. בנסיבות אלו, פיטורי סנגוריו - עורכי דין ותיקים ומנוסים, אשר שקדו ללא הרף למענו - לא יהא מעשה נבון ומועיל לנאשם. להיפך, פיטוריהם עלולים לגרום נזק לנאשם, שכן כל סנגור שייכנס בנעליהם יאלץ ללמוד התיק לפרטיו - תיק עב כרס, סבוך ומורכב, עמוס במסמכים, תמלילים, דיסקים ועדויות רבות. הדבר יכביד עד מאוד על ההליך ומטבע הדברים, יגביר את ייסורי הנאשם, אשר על פי התרשמותי, הגיע לקצה גבול יכולתו במסע בו הוא מצוי.
12. בנסיבות אלו, על אף ה"קצר" ביחסי הנאשם עם סנגוריו, אשר להבנתי מקורו באי הבנ ג דא - איני סבורה כי שחרורם מייצוג, נכון לעת הזו, יעל את ההליך או ייטיב עם הנאשם.
13. באשר לטענתו כי ההליך מתנהל שלא באורח תקין, איני מקבלת טענה זו ואין להצר אלא על כך שזו תחושתו הסובייקטיבית של הנאשם.
14. אשר על כן, הבקשה לשחרור הסנגורים מייצוג נדחית. סמוכה ובטוחה אנוכי כי הם יעשו את המיטב למען הנאשם.
15. הדיון הבא יתקיים בתאריך 29.9.16 כפי שנקבע, ואילו יזומן ד"ר ישראלית אלא אם יחליטו הנאשם וסנגוריו שלא לזמנו. במקרה כזה יודיעו אם יש בדעתם לזמן עדים נוספים או שיכריזו "אלו עדיי" וייקבע מועד לסיכומים.

16. להודיע לנאשם ולב"כ הצדדים בדחיפות תוכן החלטה זו.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ו, 18 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.